

האוצר השבועי

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו בניהו יששכר שמואל'י שליט"א

גליון מס' 100
פרשת ויצא התשפ"ו

מסעי יעקב - סימן לבניו • קדושת אבן השתיה

ריח בוגדיו • צ'רצ'ל והשורשים • ויתן ויחזור ויתן • "יקרבו ימי אבל" • הניסיון שעשה שלמה עם חתנו • על אבא אין שאלות! • המלאך השומר בדרך • המפגש עם אליפז • "קפיצות הדרך" בכל הדורות • ויקח את האבן • מה נורא המקום הזה • מה אמרה אבן השתיה • מי זו אבן השתיה • המצבה שהפכה לאבן השתיה • מלאכים בלי כנפיים • יעקב בכסא הכבוד • כוחן של דמעות • הצדיקים מכניעים את הסט"א

הריח הנפלא של הבוגרים

הנה זכינו זכות גדולה לשבת המלכה שבת פרשת תולדות "ואלה תולדות יצחק בן אברהם, אברהם הוליד את יצחק". ביום שיש היה לנו ראש חודש, ואח"כ היתה לנו שבת המלכה. ועכשיו זה ד' כסלו, יום פטירת הסבא רבא שלנו רבי יששכר בן שאול והסבתא רחל בת לאה, שהשיעור יהיה לעילוי נשמתם. והנה איך הכל מתקדם! כבר אנחנו מתקדמים לקראת חג החנוכה, וצריך להכין את עצמנו חזק לאור הגדול, כמו שדיברנו, ובעזרת הא-ל יתברך נזכה לאור של התורה.

ראינו בפרשת תולדות, שיעקב אבינו לקח את הברכות וזכה בהם, ועכשיו בפרשת ויצא יעקב מבאר שבע, יעקב יצא ולקח איתו את הברכות, ושומר לנו אותם עד לדור שלנו - דור ביאת המשיח.

ולפני הברכות כתוב: "ויגש וישק לו ויח את ריח בגדיו ויברכהו, ויאמר ראה ריח בני כריח שדה" ואומרים רבותינו "אל תקרי ריח בגדיו אלא ריח בוגדיו", שראה יצחק מה זה זרע יעקב, שאפילו הרשעים שבו שהם "בוגדים", סוף דבר שחוזרים בתשובה. כגון יוסף משיחא ויקום איש צרורות.

מה היה המעשה עם יוסף משיחא? בזמן החורבן כאשר באו האויבים להיכנס לבית המקדש, הם פחדו להיכנס, וחפשו יהודי שיסכים להיכנס, ויוציא כלים מבית המקדש, ואמרו לו "הדבר הראשון שתוציא, תיקח אותו לעצמך".

נכנס יוסף משיחא, והוציא את המנורה, אמרו לו "לא! זה לא בשבילך, זה שלנו, של המלך, אבל תיכנס עוד פעם ותיקח מה שאתה רוצה", אמר להם יוסף משיחא: "דיי שהכעסתי את בוראי פעם אחת, אני לא אכעס את בוראי פעם שניה! לא יקום ולא יהיה!" וייסרו אותו, וקיבל עליו את היסורים, וחזר בתשובה שלימה, ונפטר מהיסורים האלה. זה ריח "בוגדיו".

ודבר דומה היה עם יקום איש צרורות בן אחותו של רבי יוסי בן יעזר, שכאשר לקחו את יוסי בן יעזר והוציאו אותו להורג, אחיינו יקום איש צרורות, אמר לו: "אני נהנה מהחיים, רוכב על סוס שהמלך רוכב בו ואתה

דבר המערכת - גליון ה-100

בשבח והודאה עצומה לבורא עולם, בהתרגשות גדולה הננו עומדים במקום הזה - גליון ה-100 של האוצר השבועי! זכינו שבמשך שנתיים מאז הופעתו לראשונה, גליון זה התקבל בחיבה ובשמחה, וקנה לו מקום של כבוד בבתי הכנסת ובבתי עם ישראל די בכל אתר ואתר, בארץ ובחו"ל, בבחינת "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה".

תודה לה' יתברך, שאנו זוכים לתגובות נלהבות מציבור הקוראים, שללא ספק נותנים לנו כח במשימה הקדושה של הוצאת הגיליון והפצתו. וכאן המקום להודות לציבור הקוראים, על חלקו בהמשכיות הוצאת והדפסת הגיליונות תמידין כסדרן. זכות גדולה היא עבורנו לערוך ולהוציא גיליון זה, ולהיות שותפים בויכוי הרבים האדיר הזה!

בעת הזאת, הזדמנות היא לנו, חובה שהיא זכות, להודות מקרב הלב למרן ראש הישיבה שליט"א המאיר נתיבותינו ומיישר אורחותינו, על שיעוריו הנפלאים, הכוללים פנינים נפלאים בפשט רמז דרש וסוד, והעמדת התורה וההשקפה הבהירה בצורה ייחודית ונעימה. ו"דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב". כל זה נאמר בטוב טעם, בנועם ומאור פנים, בלשון צחה ובהירה, מלווים בדוגמאות מעשיות, ומתובלים בדברי מוסר והשקפה ברוח התקופה. והכל בסגנון שווה לכל נפש.

ונברך ברכת הדיוט שזיכה מרן שליט"א להאריך ימים על ממלכתו, "עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו" מתוך בריות גופא ונהורא מעליא. ויזכה להמשיך להגדיל תורה ולהאדירה, ושתמשיך ותגדל "ישיבת נהר שלום" בהנהגתו, שנוסדה ע"י מצוקי ארץ, ומפעליה הכבירים, "כי אורך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך". אמן ואמן.

צוות מכון "בני יששכר"

לחסינות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-6249000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה < m6222560@gmail.com

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומועבר דרך הלוחין, הרדיו ועוד ניתן לשמוע את השיעור בקול התורה שע"י ישיבתנו הקדושה 0799-111-925 שלווחה 3

י-ם ת"א חיפה ב"ש

כניסה: 3:59 4:17 4:17 4:20

יציאה: 5:15 5:16 5:14 5:17

ר"ת 5:52 5:55 5:53 5:54

"ועפר תאכל כל ימי חיך", וידועה השאלה, מה הקללה בזה הרי זה טוב שיש לו אוכל בכל מקום? אלא, הקללה היא שהקב"ה אמר לו "קח מזון בלי לבקש, כי אני לא רוצה לראות אותך, אתן לך פרנסה, תאכל, תשתה, לא רוצה לראות אותך".

אבל עם ישראל, כל יום אדם מבקש מאת הקב"ה פרנסה, והקב"ה כל יום מחדש השפעתו, כל יום, קשר בל ינותק יתן יחזור ויתן, וככה צריכים תמיד להיות דבוקים וקשורים לבורא יתברך. הכל רק השי"ת יתן, יתן רפואה, יתן ישועה, יתן לימוד, יתן שכל, יתן הבנה, יתן תורה, הכל יתן!

היה "מצפצף" על כולם

כתוב שעשיו הרשע חיכה 63 שנה לברכות שיגיעו אליו, וכאשר יעקב אבינו לקח לו אותם - "ויאמר עשו בליבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי". וצריך להבין, מדוע עשיו חשב להמתין עם זה עד הפטירה של יעקב, וכי היה לו בושה מיצחק? זה לא יתכן כי הרי עשיו היה מצפצף על כולם!

אלא, אומרים רבותינו: יצחק אמר לעשיו בברכות: "והיה כאשר תריד ופרקת עולו מעל צוארך" - כלומר, רק כאשר יעקב יעזוב את התורה אתה תוכל עליו. ועשיו ידע, שיעקב לומד ועוסק בתורה כל רגע ורגע, - "איש תם יושב אוהלים" - תמיד באהלה של תורה, וא"כ אי אפשר יהיה להרוג אותו אף פעם, כי כאשר הוא לומד אי אפשר עליו, וכל הזמן הוא לומד.

לכן אמר עשיו, מתי כן הוא יוכל להרוג את יעקב? כאשר יעקב ישב באבל על אביו, והרי אבל אסור לו ללמוד תורה כי "פיקודי ה' ישרים משמחי לב", וא"כ התורה כבר לא תגן עליו, ועשיו תיכנן לנצל את זה כדי להרוג אותו, ולכן אמר "יקרבו ימי אבל אבי" - כשיהיו ימי האבל, יעקב לא יוכל לעסוק בתורה, ואוכל להרוג אותו. פלא פלאות.

אבל האדמו"ר מגור מקשה על הפירוש הזה: הרי גם באבל מותר ללמוד דברים מסויימים, למשל את דיני אבלות שבמסכת מועד קטן, וא"כ יעקב לא יתבטל מתורה! אלא, אומר הרבי מגור, זה לא מספיק שאדם עוסק בתורה, אלא צריך לעסוק בתורה בשמחה! "התורה אגוני מגנא ואצולי מצלא בין בשעה דעסיק בה ובין בשעה דלא עסיק בה", בתנאי שלומדים בשמחה, לכן עשיו הרשע חיכה לימי האבל שאז יעקב לא ילמוד בשמחה, כי יהיה בצער על אביו.

אפילו עשיו ידע, שכוחם של עם ישראל הוא בלימוד בשמחה, איך אומר דוד המלך? "שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב". כמו שמוצא שלל רב שמח מאוד, ככה היה שמח בכל מילה של תורה. דוד המלך היה שמח בתורה כל יום מחדש! "בשכננו ובקומנו נשיח בחוקיך, ונשמח ונעלוז, כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה", וכל זה מכח יעקב אבינו שעסק בתורה בשמחה.

חלופת המכתבים מהארץ לחזר

רבקה יודעת את התוכניות של עשיו, והיא אומרת ליעקב אבינו, "עשיו אחיך מתנחם לך להורגך, ואתה צריך ללכת מכאן מיד, להביא את זרע ישראל, תרוץ! אל תחכה! לך אצל לבן אחי אמך ושם כבר מזומנות לך הנשים הצדקניות שלך מרגע שנולדת".

כתוב במדרש שכשנולדו התאומים יעקב ועשיו, נולדו גם שתי תאומות ללבן שהם לאה ורחל. ויצחק אבינו שלח מכתבים לרחל ולאה ללמד אותם יראת שמים ודרך ארץ. כמו שאברהם עשה עם רבקה, שהרי לא סתם רבקה יצאה ככה צדקת, אפילו שהיא גרה בין רשעים, כי אברהם היה שולח מכתבים לבתואל ביחד עם כסף מתנה, ובתואל היה לוקח את הכסף, ואת המכתב עם דברי התורה היה נותן לילדה רבקה "תקראי את זה את". כך באותו דרך הלך יצחק אבינו, הוא ידע ששם בחרן נולדו הכולות שלו, וצריך לזרז אותם בעבודת ה', לכן שלח להם חיוקים, והדליק בהם אש אהבת ה'.

ההבדל בין יצחק ליעקב, בזיווג שלהם, שיצחק אבינו הזיווג שלו בא עד אליו ע"י אליעזר עבד אברהם, אבל יעקב אבינו הוא הלך לזיווגו, כי כל זיווג הוא

תראה מה קורה לך", אמר לו יוסי בן יעזר: "איפה הראש שלך? אם לעושי רצונו כך, לעוברי רצונו מה יהיה? אתה מדבר?!" אי ואבוי. נכנסו הדברים בו וחזר בתשובה ועשה בעצמו 4 מיתות ב"ד, ויצאה בת קול ואמרה שיש לו חלק לעולם הבא.

העצים נפלנו בזה אחר זה לעיני צ'רצ'יל...

מאיפה באה הגבורה הזו? מהשורשים! מיעקב אבינו! ואת זה יצחק אבינו הריה ביעקב אבינו, איך יעקב משריש בילדים את האמונה, את עבודת ה', וכאשר השורשים עמוקים באדמה, הכל צומח יפה אפילו שלפעמים הוא מתננד, אבל הוא נשאר נטוע עמוק, אבל כשאין שורשים הכל נופל.

לפני שקמה המדינה, הבריטים היו שולטים כאן בארץ. ובזמנו השר צ'רצ'יל היה ממונה פה על ארץ ישראל, [צ'רצ'יל הזה, בסוף נעשה ראש ממשלת בריטניה, אבל בתחילה היה השר הממונה פה].

יום אחד הודיעו שצ'רצ'יל יבוא לבקר בתל אביב [שהיתה אז מושבה קטנה], וראש העיר תל אביב היה דיזינגוף, ודיזינגוף רצה לארגן קבלת פנים מכובדת לצ'רצ'יל. אבל הוא לא ידע איך יקבל את פני צ'רצ'יל ברחובות ת"א שהשמש לוהטת ומאוד חם, זה לא יפה! ולעשות צלונים? זה לא מכובד!

יעצו לו יועציו של דיזינגוף, שיעשו שדרה של עצי ברזל או דקלים, ושם יקבלו את פניו, אבל לא היתה כזו שדרה בתל אביב, מה עשו? כרתו עצים ממקומות אחרים, והכניסו אותם עמוק בתוך החול, ככה עשו שדרה של עצים, והתוכנית היתה שצ'רצ'יל יבוא לשדרה הזו, ויפרשו לו שם שטיח יפה, ויהיה לו צל, ואיפה שהוא יעמוד וינאם שמו לו יותר עצים שיהיה הכל מוצל.

הגיע יום הביקור, בא צ'רצ'יל, ובאו קהל אדיר, והיו דחיפות נוראות, ומרוב הדחיפות העצים נפלו אחד אחרי השני... כי הם לא היו נטועים שם עם השורשים אלא רק בתוך החול... צ'רצ'יל שם לב שנפלו העצים ואמר לדיזינגוף באוזן: "תדע לך כלל, אם אין שורשים עמוקים באדמה, הכל נופל..."

את זה ראה יצחק אצל יעקב, שיש לו שורשים חזקים, ואיתם הוא יוכל ללכת להביא י"ב שבטים!

"לא רוצה לראות אותך יותר"

יצחק אבינו בירך את יעקב אבינו "ויתן לך הא-להים מטל השמים ומשמני הארץ ורוב דגן ותירוש". רש"י אומר: "ויתן ויחזור ויתן" מה עומק הברכה בזה? שכל יום ויום הקב"ה נותן לבן אדם עוד ועוד, הוא לא נתן לו פעם אחת חודשית, או פעם אחת שנתית, מדוע? כי אנחנו צריכים להיות בקשר תמידי עם ה' יתברך, כמו אדם שנצרך למלך כל יום, הוא בקשר תמידי איתו, כך הקב"ה רוצה לזכות את עם ישראל, ונתן לנו מתנה נפלאה שנהיה צריכים אותו כל יום, וכך להיות כל יום וכל רגע קשור לבורא עולם.

הגיע יום הביקור, בא צ'רצ'יל, ובאו קהל אדיר, והיו דחיפות נוראות, ומרוב הדחיפות העצים נפלו אחד אחרי השני...

אדם קם בבוקר - אומר "תודה לך רבש"ע שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה אמונתך". וכך האדם מניח כל דאגותיו, ובוטח רק בו. מאיפה תבוא אליו פרנסה? ממנו יתברך! מאיפה תבוא הרפואה? ממנו יתברך! מה שאתה רוצה תבקש מאת המלך.

זאת הברכה שהאציל יצחק אבינו ליעקב אבינו "ויתן לך הא-להים ויתן ויחזור ויתן ויחזור ויתן". זו ברכה שהיא הפוכה מקללת הנחש, הנחש נתקלל

"אני יורד והולך לפי מה שאמרו לי - אבא ציוה עלי, אמא ציותה עלי, אני יורד לחרן".

לכן תראו דבר פלא: השפת אמת מגור שואל: מדוע בפרשת ויצא אין פתוחות ואין סתומות. מה הכוונה? בדרך כלל בכל פרשה, בין ענין לענין יש בספר תורה קצת הפסקה של חצי שורה - תשעה יודיין, והנה דבר פלא

כאשר יש בעיות, כשאדם נכנס להסתר פנים, אין להפסיק ולנסות להבין ולהתבונן, כי יעקב ידע שיש רק "שויתי ה' לנגדי תמיד"

שבכל פרשת ויצא אין שום הפסק, תראו בספר תורה עמודים עמודים הכל מלא. אין פתוחה וסתומה, מדוע בפרשת ויצא אין הפסקות?

אלא, אומר השפת אמת, הרי למה יש הפסקות בכל הפרשיות? בשביל שאדם יתבונן בין פרשה לפרשה, וגם כאשר הקב"ה אמר למשה רבנו את הפרשיות, משה היה מתבונן בפרשה להבין אותה, לדעת מה טיבה ומה עניינה, מה הקב"ה מלמד אותו.

אם כך, אומר השפת אמת, פרשת ויצא מדברת בתלאותיו של יעקב אבינו, והוא התחזק באמונה פשוטה, שכאשר יש בעיות, כשאדם נכנס להסתר פנים, אין להפסיק ולנסות להבין ולהתבונן, כי יעקב ידע שיש רק "שויתי ה' לנגדי תמיד" - כל התהפוכות והצרות והיסורים: עשו, לבן, דינה, יוסף, על הכל - יש משיגה למעלה. ולמרות כל הצרות, אין להישרר! ואין לעצור! אלא להמשיך! תאמין בקב"ה שהכל לטובה! ולכן בפרשת ויצא מאז שיצא לחו"ל עד שחזר ופגע במלאכי ארץ ישראל, יעקב לא הסיח דעתו מ"שויתי ה' לנגדי תמיד", אין עצירות, הכל מקשה אחת של אמונה.

האבא הפציר: "תשאל כבר משהו"

וזה מוסר לכל אדם, שלפעמים בא זמן של הסתרה, לא יעצור להתבונן בצרותיו, אלא ילך באמונה פשוטה, ימשיך ימשיך, ידור ולא יפחד, עוד רגע אתה רואה אור, עוד רגע יש ישועה, עוד רגע יש רחמים מאיתו יתברך! אתה רואה שהכל הכל מאבא למעלה ואצל אבא לא שואלים שאלות.

אחד האדמו"רים מגור כשהיה ילד, בליל הסדר אבא שלו חיכה שישאל שאלות כי צריך שהבן ישאל שאלות, וכל מה שעשה אבא שלו, כל מיני שינויים, הבן לא שאל כלום. עד שהאבא אמר לו: "י"א חביבי למה אתה לא שואל אותי שאלות?" אמר הילד: "על אבא לא שואלים שאלות! כל מה שאבא עושה ככה צריך, אין שאלות אצל אבא!" וזה אמת לאמתה, אצל אבא אין שאלות. ככה היהודי ידע שאצל אבא לא שואלים שאלות: הכל עילת העילות וסיבת הסיבות, הכל מלמעלה. אם אדם פגע בו זה לא האדם, זה הכל הקב"ה.

מי כועס על הדוור

תאר לך: אדם שבא אליו הדוור מהדואר ומביא לו מכתב שכתוב שנותנים לו מתנה גדולה של 200 אלף שקל. וכי הוא יגיד לדוור "כל הכבוד לך"? וכי הוא יודה לו מכל הלב על ה-200 אלף שקל... מדוע לא מודה לו? כי הדוור רק הביא את זה מהדואר, הוא סך הכל שליח, הוא לא הביא לו שקל. אותו דבר להיפך, אם בא הדוור והביא לו איזה צו בית משפט, שמכניסים אותו ל"קלבוש" [בית סוהר]. וכי הוא ירביץ לדוור? "למה אתה עושה לי את זה?", וכי זה הדוור? הרי הוא בסך הכל שליח!

ככה זה הכל עילת העילות וסיבת הסיבות. המתנות והמכות הכל מלמעלה. לפעמים בא לבן אדם בעיות, שלא יבוא ולא יהיה, כי מי יודע אם יוכל לעמוד בזה, אבל אם כבר בא, שידע שהכל זה עילת העילות וסיבת הסיבות.

מהשמיים, לכל אדם זה בא לפי מה שהוא צריך. ויעקב היה צריך לרדת עמוק לתוך הקליפות, ושם להוציא את הנשמות הקדושות.

"טיסה ישירה" לאי בורד

המדרש מספר: לשלמה המלך היתה בת מיוחדת במינה, הוא כ"כ אהב אותה, הוא ראה ברוח הקודש שלו, שהבת הזאת יש לה זיווג טוב, אבל יהיה עני מרוד, "תפרן" ממדרגה ראשונה... אין לו כסף, אין לו כלום. אמר שלמה המלך: אני רוצה לעשות ניסיון ולראות איך הזיווג הזה יבוא אליה מהשמים.

מה עשה שלמה? הלך לאי אחד בתוך הים, ובנה על האי מגדל יפהפה. שם ישם את הבת שלו, ונעל את המגדל שאף אחד לא יוכל להיכנס, והעמיד שומרים למטה, ומידי פעם היה מבקר אותה. אמר שלמה המלך: "אני רוצה לראות איך יבוא העני הזה לפה".

והנה בדיוק באותו זמן היה עני אחד מרוד, אדם טוב, אבל ההורים שלו נפטרו, ואין לו בית, ולא היה לו כלום. ואותו עני היה הולך בדרך, ויום אחד היה מאוד קר ובקושי היה לו מלבוש אחד עליו, והיה לו קר, ולא היה לו איפה להיות. והנה בדרכו הוא ראה איזה נבילת שור, שכנראה בא איזה דובל'ה או אריל'ה שאכלו אותו ועשו לו ניקיון כמו שצריך, השאירו רק את העצמות והעור. והעני נשכב בתוך העור של השור, ואת העצמות שם עליו כדי להנצל מהקור, מדלקת ריאות... מה יעשה מסכן, זה מה שהיה לו, ככה הסתתר ונרדם.

באמצע הלילה בא איזה נשר, שכנראה היה מאוד רעב, ראה את הנבלה הזו שהאיש בתוכה והרים אותה, וטס עם הנבילה... עד שנחת על המגדל הזה באי. אמר "פה מקום טוב מול הים אני אשב ויאכל..." "הניח את הנבלה שם, ראה שאין משהו לאכול... והלך..."

כתב את הכתובה בדם

בבוקר, העני מתעורר והוא רואה את עצמו בים, איזה וילה... מה זה? מי הביא אותו לפה? והוא הבין שכנראה איזה נשר ראה את הנבילה והוא רואה את עצמו אוי ואבוי איפה הגעת, איזה בעיה.

באותו יום קמה בת המלך, והיא כדרכה עולה למעלה למרפסת לקוטג' למעלה - אבא שלה עשה לה מרפסת גדולה שתראה את הים, והנה היא רואה וואי, איזה בן אדם הולך, כמעט ערום, "מה אתה עושה פה? איך הגעת?" והוא אומר לה שהוא עני מרוד, אין לו בית ואין לו כלום, לא אכל שלשה ימים, והיה לו קר, ונכנס תחת עצמות, וכנראה בא נשר והרים אותו והניח אותו פה.

היא דיברה איתו וראתה שהוא בחור עם נשמה טובה, מלא תורה ויראת שמיים! דיברו מפה לכאן, נתנה לו לאכול, אמרה לו תיכנס להתרחץ, נתנה לו בגדים, ולאט לאט הכירו, כתוב במדרש שהיו באים מלאכים של מעלה לבקר אותם. עד שאמרה לו: אני הבת של שלמה המלך בוא נתחתן, התחתן איתה. והמלאכים היו עדים בחופה. וקידש אותה. ואיך יכתוב לה כתובה? לא היה להם שמה קולמוס? מה עשה? הוציא דם, וכתב לה כתובה בדם שלו. אח"כ בא שלמה המלך, שמע את הסיפור, וראה בחוש "מה רבו מעשיך השם" - אין עצה ואין תבונה. וככה כל אדם הולך לזיווג שלו.

לא לעצור לחשוב!

עכשיו יעקב אבינו היה צריך לרדת לחרן "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה". המגלה עמוקות אומר: "ויצא יעקב" ויצ"א ראשי תיבות "וירא יעקב צורת אל"ף", כלומר, ראה יעקב צורת אלופו של עולם "שויתי ה' לנגדי תמיד". לנוכח עינו ועל עצמו, הוא ראה בחייו את כל התהפוכות וכל הצרות שבאים לאדם, הכל ראה על עצמו: אם זה הצרה של עשוי, של לבן, של לאה, של יוסף, של דינה, ותמיד הוא ראה שהכל תלוי באלופו של עולם. רק הבורא יתברך הוא המשיגה, הוא העושה. הוא האמין בזה באמונה שלימה,

כדמות אדם הראשון, הוא היה יפה תואר שאין כמותו בעולם. ואבא נתן לו גלימה מאירה, וכתר בראשו, ומרכבה. ואליפו הזה בא ואומר לו: "אבא ציווה עלי שאני אביא לו את הראש שלך, אבל אתה לימדת אותי תורה, אני מתבייש ממך, איך אעשה דבר כזה?"

אמר לו יעקב: "אתן לך עצה: דבר ראשון - עני חשוב כמת, קח ממני את כל מה שיש לי... אבא ואמא נתנו לי כסף, מרגליות, עגלות, כדי שאוכל להתחתן, קח את הכל". אמר אליפו: "זה לא מספיק, אני רוצה גם את החלוק היפה שאבא נתן לך". אומר לו יעקב: "קח אותו". אמר אליפו: "לא מספיק, עד שתשאר ערום". אמר לו יעקב: "אין בעיה קח הכל, יאללה", מסכן יעקב אבינו, אליפו לקח לו הכל. אמר לו יעקב: "זהו, עכשיו אני עני גמור, חשוב כמת, קיימת את המצווה".

אבל אליפו לא נרגע: "אבא יגיד לי: אמרתי לך תביא את הראש שלך, איפה הראש שלך?". אמר לו יעקב: "תגיד לו: 'חתכתי לו את הראש, ובא אריה, נלחם איתי, ולקח את הראש ואכל'. ככה תגיד". ואליפו קיבל, והלך. אליפו אמר זה עצה טובה, בסדר. וככה עזב אותו ערום.

אחרי שאליפו לקח לו הכל, יעקב נשאר ערום, והיה מתבייש, מה עשה הקב"ה? ברא לידו נהר. מיד יעקב נכנס לנהר. ומתוך הנהר התפלל: "ריבונו של עולם, עשית לי נס גדול שבא נהר, אני עכשיו טובל, הכל טוב, אבל מה יהיה הלאה? איך אני ימשיך מכאן? תושיע אותי! תעשה לי נס".

והנה פתאום הוא רואה פרש אחד רץ מגיע מרחוק, כשהגיע לנהר, הפרש רצה קצת לצנן את עצמו, פשט את הבגדים שלו, נכנס לנהר קצת התרחק, ו... טבע בתוך הנהר ומת... אמר יעקב: "זה אות מן השמים". יצא יעקב, לבש את הבגדים של הפרש, ולקח את הסוס ונסע.

ארבע עשרה שנה לשבור יד

יעקב המשיך בדרכו, ואמר: "הרי עשיו רודף אחרי, ומה אני יכול לעשות כנגדו?" אלא, הרי כבר כתוב בפרשה הקודמת - "הקול קול יעקב והידיים ידי עשו" - כשקולו של יעקב מצפצף, אז הידיים של עשו נשברות, עשיו לא יכול לשלוט. ולכן יעקב החליט ללכת ללמוד תורה, לפני שהולך ללבן. ובפרט שידע שהוא יורד למקום הטומאה הגדולה בעולם, לתוך מדור הקליפות, ולהביא את הנשמות הקדושות, לכן אמר: "אני חייב ללכת ללמוד תורה, ובעז"ה אלך להביא שנים עשר שבטי יי"ה". הלך יעקב וישב בבית המדרש של שם ועבר, שם נטמן יעקב, וישב שם ארבע עשרה שנה! ומדוע דוקא י"ד שנה? כי רצה לשבור את היד של עשיו. "יד" זה י"ד.

אחרי שיעקב ישב שם ארבע עשרה שנה, אז - "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה". - כתוב במדרש תלפיות: כשהיה יעקב אבינו בארץ ישראל, נגלו לו שבעה היכלות הקודש. ועכשיו הוא יצא מבאר שבע - משבעת ההיכלות הקדושים, "וילך חרנה" - שהיה צריך לרדת לשבעת היכלות הטומאה, לתוך הסטרא אחרא למטה למטה.

קפצה לו הדרך

ומדוע יעקב היה צריך לרדת למקום כזה טמא? אומרים רבותינו, שיעקב אבינו היה גלגול של אדם הראשון. והיה צריך לתקן את הנשמות הקדושות של עם ישראל, להוציא אותם מתוך מדור הקליפות, להביא משם י"ב שבטי יי"ה. כי אדם הראשון הוריד אותם לקליפות, ואת כל הדברים הכי חשובים - בלעה הקליפה. ועכשיו היה חייב להוציא אותם, להביא אותם בלאה ורחל שהם השכינה. לכן ירד למטה לקליפה הגדולה. יעקב זה יי"ה עקב, ה"ה זה החכמה העליונה, שיורדת למטה ל"עקב".

וכשיצא יעקב מבאר שבע, השכינה באה איתו, והיתה עומדת מעל ראשו, ואומרת לו: "תסתכל יעקב, הבט נא השמימה, אתה רואה למעלה י"ב מזלות ברקיע? אתה רואה י"ב שעות היום? י"ב שעות של הלילה? אתה הולך להביא י"ב שבטים. תיכף תראה, כשתגיע לבית המקדש, שם השכינה תדבר איתך, ואבן השתיה תדבר איתך, ותראה לאיפה אתה הולך, ואני נותנת לך בנים.

וכל הבעיות זה לא בעיות אלא הכל זה טוב גמור. הנה יעקב אבינו, מדוע היה צריך לקחת את הברכות מעשיו וזה לא ניתן לו לכתחילה? אלא, אומרים רבותינו, שאם היו אומרים ליעקב בוא תקח את הברכות, הוא לא היה יכול לקבל אותם, כי הסט"א והמזיקים וההיצוניים לא היו נותנים. היו מתלבשים, עושים בעיות עד לב השמים. לכן הכל בא "דרך החלון" שיצחק קרא לעשיו.

וזה גם הטעם שיעקב אבינו לקח שתי אחיות, זה גם היה מכוון בדוקא, כי השטן חשב שמשתי אחיות לא יבוא משיח, כי אסור שתי אחיות, ולכן לא הפריע, ככה הקב"ה מסדר את העניינים.

סכין עם 16 פיות

לפני שיעקב יצא לדרכו, רבקה אימו בירכה אותו. אומרים רבותינו שאמרה לו: "כי מלאכיו יצווה לך לשמך בכל דרכיך". ומדוע דוקא ברכה זו? אומרים רבותינו, כל צדיק שיוצא לדרך, יש שם קדוש שמלווה אותו - שם יוה"ד. והוא רמוז בסופי תיבות "כי מלאכיו יצווה לך", ולכן רבקה אמרה ליעקב את הפסוק הזה. "הקב"ה ישמור אותך, אל תדאג בני, תלך". והוא אמר "אמא אני בוטח בהקב"ה - אני הולך עם השי"ת".

ושימו לב שכאשר מתחילים לקרוא זוהר, אומרים את הפסוק בדניאל: "והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד". מדוע אומרים את הפסוק הזה לפני הזוהר? כי כשרבי שמעון וחבריו כתבו את ספר הזוהר, היו הולכים בדרכים, רשב"י היה הולך איתם לכל מיני מקומות, והיה יושב איתם בשדות ממקום למקום, מיער ליער, משדה לשדה, והיה נגלה להם אור גדול מן השמים, מקיף אש, ושם היו מגלים את ספר הזוהר.

אבל כיון שהיו בדרך, היה מלאך שמלווה אותם עם השם הקדוש - יוה"ד. והוא ראשי תיבות של הפסוק: "והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע" - יוה"כ - השם הקדוש ששומר את האדם בדרכים. ולכן, רבי שמעון בר יוחאי וחבריו כשהיו מתחילים זוהר, היו אומרים את הפסוק הזה. ולכן עד היום מתחילים בפסוק הזה כי זה שם ששומר על הדרך.

כמו שאומרים בדרך: "יחיד ורבים הלכה כרבים", שזה גם כן ראשי תיבות יוה"כ. וכן כמו שכתוב: "הנפטר מחברו אל יפטר ממנו אלא מתוך דבר הלכה פסוקה", ומביאים המפרשים לומר: "יחיד ורבים הלכה כרבים", כי רמזו בזה השם הקדוש השומר בדרך.

ולכן בתחילת הפרשה כתוב: "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" ולכאורה מדוע לא כתוב "ויצא יעקב מבאר שבע לחרן" וחלאסנא! ומדוע כתוב "וילך

אם בא הדוור והביא לו איזה צו בית משפט, שמכניסים אותו ל'קלבוש' [בית סוהר]. וכי הוא ירביץ לדוור? "למה אתה עושה לי את זה?"

חרנה? אלא, שאם נתבונן מה האותיות המיותרות? הה"א של "חרנה", והאותיות וי"ך שבמילה "וילך", [כי האות ל' של "וילך" לא מיותרת כי צריך אותה למילה "לחרן"]. ונמצא שהאותיות המיותרות הן: יוה"כ! וזה השם הקדוש שהלך איתו, וכמו שרבקה בירכה אותו.

והנה המלאך הזה, יש לו סכין עם 16 פיות. והסכין הזו מכה את הרשעים ואת אומות העולם שעושים צרות לעם ישראל. וזה רמזו בשם: י"ז [16] - הך. וככה ניצל יעקב אבינו, ע"י שהיה מתחנן להקב"ה שיציל אותו, הכל דבקות בהשי"ת, לדעת שהכל ממנו יתברך.

נכנס לתוך הנהר וציפה לישועה

בדרכו של יעקב אבינו לחרן, רדף אחריו אליפו בן עשיו. דמות יעקב היתה

כל הרבנים התארחו אצל רבי עזרא, והוא אמר לי בעצמו: כל הרבנים היו אצלי, אבל כמו אבא שלך שהיה בא לפה והייתי נותן לו כסף זה זן מיוחד. רבי אברהם הכהן היה אומר לי על הבית של רבי עזרא: "פה זה הבית של ישיבת נהר שלום". רבי עזרא היה נותן לישיבה כל מה שהיה יכול.

תוך פחות מעשר דקות היינו על התיבה בהתקווה

העיקר, שרבי אברהם הכהן הגבאי של נהר שלום, בכל שבת שהיה מגיע לתל אביב היה הולך לשבעה בתי כנסת. ורבי חיים החלבן סיפר לי מה הוא ראה אצל רבי אברהם הכהן בשבת אחת שהיה שם, ואומר לי ככה: "כבוד

"כבוד הרב, עכשיו שעה רבע לעשר, חמישה לעשר, אתה תגיע לשם נגיד ברבע לאחר עשרה, אין אף אחד, והוא אומר 'אל תשאל שאלות, תתפוס לי את החגורה ותבוא איתי'"

הרב אתה לא תאמין, אבל זה מה שהיה איתי, בא אלי רבי אברהם, אומר לי: 'רבי חיים אני רוצה עכשיו ללכת לשכונת התקווה, ומרחוב השוק 3 בתל אביב ללכת לשכונת התקווה לאדם רגיל זה לכל הפחות חצי שעה, ורבי אברהם זקן, בגיל מאה, בטח יקח לו שעה. רבי חיים אמר לו: "כבוד הרב, עכשיו שעה רבע לעשר, חמישה לעשר, אתה תגיע לשם נגיד ברבע לאחר עשרה, אין אף אחד, והוא אומר 'אל תשאל שאלות, תתפוס לי את החגורה ותבוא איתי'".

ורבי חיים בכה כשהוא סיפר את המשך המעשה: "לא יאמין כבודו, לא עבר שלש דקות, ואנחנו על התיבה בשכונת התקווה, והרב דורש", והוא סיפר שככה גם חזרו לרחוב השוק. זה קפיצת הדרך ממש. ככה סיפר לי החלבן, הוא אמר "אני ראיתי בעיניים שלי".

ואגב רבי אברהם גם נפטר בבית של רבי עזרא במוצאי שבת של אחת השבתות שהיה אצלו, הם סיפרו לי שבאותו מוצאי שבת הם אכלו סעודה רביעית, ועשה קרי"ש על המיטה, ואיזה אור היה עליו, והיה אומר נלמד משניות, וגרסו משניות, הגיע חצות, והוא אמר "רבי עזרא תצא החוצה אתה כהן, הגיע הזמן!" ורבי עזרא אמר "אני אביא רופא". והוא אמר "אל תביא רופא", ופרחה נשמתו.

מעשה נפלא שהיה עם חכם עובדיה, שפעם אחת בשנת תשנ"ט, הרב היה בלוד בבית הכנסת של הגרונים, הם עשו איזה אסיפה והרב דרש להם, לפני שהתחילו את הדרך חזרה, הרב אמר לאברהם: "העגלון של הבעש"ט, קראו לו אלכס, ואתה קוראים לך? גם כן אלכס, אברהם זה אלכס... אלכס ברגע אחד היה מגיע לאיפה שהבעש"ט אומר, לכן תקפז... תגיע מיד לירושלים, אני ממחר אני רוצה ללמוד", הם היו בלוד. והנה הנהג מוציא את הראש שלו, מוזי את הוילון, והוא רואה שהם בירושלים ברחוב הקבלן! אומר לו: "כבוד הרב איך זה יכול להיות?", אומר הרב: "אל תשאל שאלות", הגיעו הביתה על המקום!

אשא עיני אל ההורים

יעקב אבינו יוצא עכשיו מבאר שבע, רבותינו אמרו שיעקב יצא בערב פסח. והוא תיקן תפילת ערבית של ליל פסח. באותו לילה אמר לו הקב"ה: "הנה אנוכי עמך ושמרתיו בכל אשר תלך" - וזה סימן לבניך שהלילה הזה זה ליל שימורים - לילה משומר מן המזיקים.

הבן איש חי מביא מהמדרש ששכאשר יעקב יצא מבאר שבע אמר את פרק שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עוזי ולמה דווקא מזמור זה? לפי שראה יעקב ברוח קודשו, שדרכו תהיה בסכנה גדולה בשני מקומות: בהר המזריה ובהר גלעד.

ורבותינו אמרו: "מלמד שקפצה לו הדרך". כי אמר יעקב: "איך אפשר - אני אבוא לאחר ולא הלכתי לבית המקדש?" נתן דעתו לחזור. וברגע אחד הוא קפץ עד בית המקדש. וכמו שאומר רש"י: "ויפגע במקום" - אין פגיעה אלא לשון תפילה. ומדוע שינה הכתוב "ויתפלל", "ויפגע"? אלא אומרים רבותינו: מלמד שקפצה לו הדרך.

הרגשתי את המכות בבטן

המדרש מספר על קפיצת הדרך שהיו בזמן בית המקדש: שבנות לוד היו לשות את עיסתן, ועולות להתפלל בבית המקדש. ויורדות חזרה ומגיעות לבית שלהן, עוד לפני שבצקן הספיק לתפוח! איך זה יכול להיות? זה הכל בקפיצת הדרך.

אותו דבר אומר המדרש: בנות ציפורי היו עולות לירושלים, מתפללות בבית המקדש כל בוקר, והיו חוזרות לציפורי לפני שבעליהן היו קמים... ואז היו מדליקים להם את הגחלים, לעשות להם קאוו"ה [קפה] ולהכין להם פת.

וגם בזמן הגמרא ראינו קפיצת הדרך: תוספות בקידושין (דף ע"ג) מביא מעשה נפלא שהיה עם אבא של האמורא "שמואל" המכונה "אבוב דשמואל". וכה היה המעשה: אבוב דשמואל הלך לסחור במדינת הים. ראתה אותו איזה מטרונתא, ותבעה אותו לעבירה, אמרה לו: "אני אתן לך כל כסף שבעולם, רק פעם אחת אני צריכה אותך", שאל אותה אבוב דשמואל: "מה קרה לך?". והיא אמרה לו: "אגיד לך את האמת, אני מבינה את שפת העופות, ואני שמעתי עוף מצפצף ואומר שבלילה הזה אתה יכול להביא בן חכם שאין כמותו בעולם, ולכן אני מוכנה לתת לך כל כסף שבעולם".

אבוב דשמואל שמע את זה, השתמש בשמות הקודש, נתן קפיצה, הגיע לבית שלו, היה עם אשתו, ומיד חזר למדינת הים בחזרה. הכל בקפיצת הדרך. אחר כך שמעו בבית דין שאשתו של אבוב דשמואל מעוברת, והרי בעלה לא בעיר, איך זה יכול להיות? נתנו לה מלקות.

עד שחזר בעלה ואמר להם: "מה אתם רוצים מאשתי, הלא כך וכך היה, ואני באתי לבייתי ושוב חזרתי". ואחר כך נולד שמואל שלא היה כמותו בעולם. ולכן אביו מכונה "אבוב דשמואל", כדי להגיד לכולם שהוא "אבוב דשמואל", ולא חלילה מישהו אחר. ואחרי שנים שמואל אמר "אני זוכר כשהייתי בבטן של אמא, הרגשתי את המכות שהיכו את אמא..."

"אבא שלך זה זן מיוחד"

פה בישיבת נהר שלום אצל הרב שרעבי, היה מקובל גדול מאוד מהמקובלים של בית אל, קראו לו רבי אברהם הכהן, הוא נפטר לפני כשישים שנה כשהיה למעלה מגיל מאה, והוא היה הגבאי של הישיבה פה, והוא היה אוהב מאוד את הרב שרעבי, ועשה כסף בשביל הישיבה. הוא היה יודע שמה שעושה הרב שרעבי הכל מבורך, וזה מקרב את הגאולה.

והיה מכתת את רגליו בירושלים והיה הולך מבית כנסת לבית כנסת לאסוף כסף לטובת הישיבה. ופעם בתקופה, היה הולך לתל אביב לאסוף שם. והיה נמצא שם בשבת והיה הולך שם לבתי כנסיות של תל אביב ועושה תרומות בשביל הרב שרעבי. הוא בנה למעשה את הישיבה, הוא נתן את כל כספו וכל מאוודו כי אמר אני יודע שהרב שרעבי יביא אור לעולם. וזה אמת.

כאשר רבי אברהם היה בתל אביב, הוא היה מתאכסן אצל רבי עזרא פרחיה הכהן ברחוב השוק 3, הוא היה עושה אצלו שבתות.

רבי עזרא פרחיה הכהן, היה אביו של רבי חיים כהן שקראו אותו "החלבן". רבי עזרא היה אחד הפטרונים הגדולים של הישיבה, ואני הייתי עם אבא שלי כשהלך אצלו להביא ממנו כסף לישיבה, גם הלכתי לבדי אצל רבי עזרא הרבה פעמים. היתה לו לרבי עזרא הכנסת אורחים שאין כדוגמתה: הוא היה מארח בבית שלו את כל גדולי הרבנים: רבי יעקב עדס - אבא של הרב יהודה עדס, שהיה דיין בת"א וגר אצלו שנה וכמה חודשים, עם כל הילדים שלו. אמר לו אתה לא תלך לשום דירה, אתה - בית מלון שלך בבית שלי.

איך יתכן שזו אבן השתיה?

לפני שאנחנו ממשיכים את זה, אני רוצה לקרוא את הזוהר שלא נאבד אותו. אומר רשב"י: רבי יהודה קם ליליא חד למלעי באורייתא פלגו ליליא, בבי אושפיא במתא מוסיא רבי יהודה קם לילה אחד לעסוק בתורה בחצות הלילה באכסניה בעיר מחסיא. והנה תמן בביתא חד יודאי דאתא בתרי קסירי דקטפידא והיה שם בבית יהודי אחד שבא עם שתי אמתחות מלאות מלבושים, וכן משאות מלאים בשעווה למכור.

פתח רבי יהודה ואמר והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים. פי דא היא אבן שתיה דמתמן אשתיל עלמא זו אבן השתיה שמשם הושתת העולם ועלה אתבני פי מקדשא ועליה נבנה בית המקדש באמצע העולם.

זקף רישיה ההוא יודאי ואמר ליה, האי מלה איך אפשר זקף ראשו אותו יהודי בעודו במיטתו ושאל לרבי יהודה איך אפשר הדבר, והא אבן שתיה עד לא אתבני עלמא הות ומינה אשתיל עלמא והרי אבן השתיה היתה עד שלא נברא העולם וממנה הושתת העולם, ואת אמרת והאבן הזאת אשר שמתי מצבה ואתה אומר שמדובר על אבן השתיה, דמשמע דעקב שני לה השתא שמשמע שיעקב שם אותה עכשיו דכתיב ויחן את האבן אשר שם מראשותיו ולפי דבריו מדובר על אבן שעתה לקחה.

ותו ועוד דעקב בבית אל הוה, והאי אבנא הות בירושלם שיעקב היה אז בבית אל, ואבן השתיה היתה בהר המוריה בירושלים. אמר ליה פל ארעא דישיראל אכפל תחותיה, והוא אבן תחותיה הות אמר לו רבי יהודה, שהקב"ה קיפל את כל ארץ ישראל תחת יעקב אבינו שתהיה נוחה לבניו להיכבש, וגם אותה אבן היתה תחתיו. אמר ליה אשר שם פתיב שאל אותו עוד, הרי כתוב שם שפירושו עכשיו. וכתוב וכתוב עוד והאבן הזאת אשר שמתי מצבה. אמר ליה אי ידעת מלה אימא לה אמר לו רבי יהודה אם אתה יודע איזה סוד בדבר, תאמר אותו.

תפילת ערבית על האבן

פתח ואמר לפרש תחילה את הפסוק, אני בצדק אחזה פניה, אשבעה בהקנין תמונתה. דוד מלכא חביביתא ודבקותא דיליה, בהאי אבן הוה דוד המלך ע"ה חביבותו ודבקותו היתה באבן השתיה הזאת שהיא סוד המלכות. ועלה אמר ועליה אמר אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. וכד פעה לאסתפלא בחיזו יקרא דמריה וכשרצה דוד המלך ע"ה להתבונן במראה כבוד קונו, נטל להאי אבן בידיה בקדמיתא ולביתר עייל נטל אבן זו תחילה ואח"כ כנס.

בגין היות דכל מאן דבני לאתחנא קמי מריה, לא אעיל אלא בהאי אבן שכל מי שרוצה להתראות לפני קונו, לא יכול להיכנס אלא ע"ה האבן הזאת שהיא המלכות, שנקראת ג"כ "זאת". דכתיב שכתוב בואת יבא אהרן אל הקדש. ודוד משבח גרמיה ואמר דוד המלך ע"ה משבח עצמו ואומר אני בצדק אחזה פניה אשיג את פניו. וכל אשתדליתיה דדוד, לאתחנא בהאי אבן פדקא יאות, לגבי דלעילא וכל השתדלותו של דוד היתה, להתראות ע"ה האבן הזו כראוי, כדי להשיג על ידה למעלה.

תא חזי בוא וראה, אברהם אתקין צלותא דצפרא, ואודע טיבו דמאריה בעלמא וכו' אברהם אבינו ע"ה תיקן את תפילת שחרית, וכך פירסם את מדת חסדו של הקב"ה בעולם יצחק אתקין צלותא דמנחה יצחק אבינו ע"ה תיקן את מדת המלכות ע"ה תפילת מנחה שהיא כנגד הגבורה ואודע בעלמא דאית דין ואית דיין, דיכול לשנא ולמירדן עלמא וכו' ודרך זה פירסם בעולם מדת הגבורה של הקב"ה, שיכול להציל את הנרדף, ולדון את הראוי לעונש. יעקב אתקין צלותא דערבית יעקב אבינו ע"ה תיקן את מדת המלכות ע"ה תפילת ערבית, ובגין צלותא דא דאתקין מה דלא אתקין בר נש מןקדמת דנא פדקא יאות והיות שהוא תיקן את התפילה הזו ע"ה המלכות מה שלא תיקן שום אדם לפניו כראוי. בגין כך משום כך שפח גרמיה ואמר שיבש עצמו ואמר והאבן הזאת אשר שמתי מצבה. דעד הוה שעתא לא שוי לה אחרא פנותיה שעד אותו זמן לא תיקן אותה מישוה אחר כמותו.

ובגין כך ומשום כך ויחן את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותה מצבה.

בהר המוריה - שם רדף אחריו אליפו ונטל ממנו כל רכושו ונשאר בלי כלום, וה' עזר לו, ששם נגלה אליו ה' במראה הסולם והבטיחו שישמור עליו, ויצילוהו מכל רע. ובהר גלעד - שם רדף אחריו לבן וביקש לאבדו עם כל אשר לו. וגם שם ה' עזר לו שנגלה ה' ללבן והזהירו לא להתעסק עם יעקב. לכן נשא יעקב תפילה פרק זה "אשא עיני אל ההרים" - הר המוריה והר הגלעד, "מאין יבוא עוזרי" להינצל בהרים אלו? "עוזרי מעם ה' עושה שמים וארץ".

רבותינו אמרו אל תקרי אל ההרים אלא אשא עיני אל ההורים, שהרי הם שלחו אותי להביא אשה, איך כתוב, אעשה לו עזר כנגדו. איך - מאין יבוא עוזרי? עוזרי מעם ה'!

האבן הסבירה לו

העיקר, "ויפגע במקום וילן שם", כתוב בזוהר שזה היה הר המוריה באבן השתיה מקום קודש הקדשים, שממנה הושתת העולם, לשם הגיע יעקב. עוד כתוב בזוהר הקדוש כשהגיע יעקב אבינו לאבן השתיה, התחילה האבן לדבר אליו, אומרת לו: "חביבי, אני ממתנה לך פה מיום שנברא העולם, כי ממני התחיל העולם, וממך יתחיל בנין העולם - הבנין של עם ישראל, עכשיו תדע לך, אתה הולך לבית של לבן הארמי זה מקום עמוק של הקליפות, אתה גלגול של אדם הראשון, אתה צריך לברר את הניצוצות הקדושות אתה צריך את כל הנשמות שנפלו בקליפה, משם יבואו הנשמות הקדושות של עמ"י וכל י"ב שבטים".

והאבן הסבירה לו את קדושת המקום: "הילדים שלך, יקבלו את התורה במקום הזה, והם יקיימו את העולם, והמקום הזה יהיה בית אלקים, ומהעפר שיש כאן, הקב"ה ברא את אדם הראשון, ואתה הגלגול שלו, וגם אתה נבראת מכאן. וכמו שיש לאדם לב באמצע הגוף וממנו בא הדם לכל העורקים, ככה אבן השתיה - מכאן ניזונים כל העולם. כל שבטים אומות ניזונים מכאן".

"במקום הזה אברהם אבינו עקד את יצחק, והקריב את האיל לקרבן תמורתו, והיה בא לכאן להתפלל, וירא את "המקום" מרחוק. במקום הזה הקריב אדם הראשון קרבן והתפלל ושיבח להקב"ה, שמה כתוב עליו שהקריב פר מקרין מפריס, שקרנותיו קדמו לפרסותיו, ועל המזבח הזה הקריבו גם קין והבל שהביאו מנחה לה'. וכאשר יצא נח מהתיבה הקריב קרבן לקב"ה על המזבח הזה. ואתה הגלגול של אדם הראשון אתה באת לתקן, ודוד המלך ירכוש את המקום הזה, וזה מקום מיוחד שאין כמותו בעולם". כך האבן הסבירה לו את קדושת המקום, שכאן זה הצניעות הגדולים. ולכן מיד כתוב: "וירא ויאמר מה נאמר המקום הזה".

הם ידעו שאין פשרות!

"ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו" - שכל האבנים היו אומרות, עלי ניח הצדיק את ראשו, ואז נעשו כולם לאבן אחת. ואז כשיש מחלוקת, אין שום פשרות, הם יודעות את העבודה!

"וישכב במקום ההוא" - אומרים רבותינו: מלמד שארבע עשרה שנה יעקב

הגיע הצות, והוא אמר "רבי עזרא תצא החוצה אתה כהן, הגיע הזמן!" ורבי עזרא אמר "אני אביא רופא". והוא אמר "אל תביא רופא", ופרחה נשמתו

אבינו לא שכב על מיטה! אלא היה יושב ומתייגע בתורה. אתם יודעים מה זה 14 שנה בן אדם לא ישן על מיטה? יש דבר כזה בעולם? כמה זה קשה שאדם ארבע עשרה שנה לבד, לומד יומם ולילה? ומנמנם רק על השולחן בלי מיטה?! זה "איש תם יושב אהלים". רק פה הוא שכב, על הרצפה, היה לו כח אדיר, חשק לעבודת ה', לא רצה לשכב, איזה ניסים ונפלאות היו איתו.

ומפרש מאי מצבה, דהנה נפילה ואוקים לה וכו' מהו מצבה, שהיתה במצב של נפילה והוא הקים אותה.

מדוע בכה רבי אלעזר?

רבי זירא עאל קמי רבי אלעזר בן ערך רבי זירא נכנס לפני רבי אלעזר בן ערך, אשכחיה דהנה יתיב, ועיניו נבטו מרא מצאו שהיה יושב ועיניו נובעות מים של דמעות, והנה מרחיש בשפוטתיה ובכי והיה מדבר בלחש בשפתיו ובוכה. תנן לאחורוי רבי זירא חזר לאחוריו רבי זירא כי לא יכל לדבר עם ר"א בן ערך שהיה בוכה מאד. אמר לשמישיה אמר ר' זירא לשמשו של ר"א, מאי האי דיתיב מר ובכי מה זה שיושב הרב ובוכה, אמר תרי זמני עיילנא לקרבא גבוי אמר השמש, שתי פעמים נכנסתי להתקרב אצלו ולשאול ממנו מדוע בוכה, ולא יכילנא ולא יכולתי. עד דהו יתיב עד שהיו יושבים, חמון ליה דעאל לאדריה ראו את ר"א שנכנס לחדרו. עד דנחת עד שהיה יורד לחדרו, הנה קליה איל גביתא ובכי היה קולו הולך ונשמע בבית שהוא בוכה.

שמינע דהנה אמר שמע ר' זירא שהיה אומר, אבנא אבנא, אבנא קדישא עלאה על פל עלמא אבן אבן, אבן הקדושה ועליונה על כל העולם, פקדשתא דמארה את מקודשת בקדושת קונן, והיא אבן השתיה שממנה הושתת העולם, זמני בני עממיא לאתלולא בך עתידים בני האומות לזלול בך, ולאיתבא גולמי מסאבין עלך ולהושיב גופים טמאים עליך, לסאבא אתר דקדישא לטמא מקומך הקדוש, וכל מסאבין יקרבון בך וכל הטמאים והרשעים יתקרבו אליך, ווי לעלמא ברהמא זמנא אוי לעולם באותו הזמן.

בעט ברצפה ואמר שב כדרךך

נחת ויתיב בסולסלגיה ירד ר"א בן ערך לחדרו וישב בכסא שלו, אמר רבי זירא לשמישיה אמר רבי זירא לשמשו של רבי אלעזר, זיל ואימא ליה למר לך ותאמר לו ותשאל ממנו לר"א, אי איעיל קמיה אם אפשר להיכנס ולבוא לפניו. עאל שמישיה, אמר רבי זירא הקא נכנס השמש של ר"א ואמר לו הרי רבי זירא כאן, האם יכנס, לא אשגח ביה לא השגיח ולא הסתכל בו ר"א, ולא זקיק עינהי ולא הגביה את עיניו.

לבתר אמר, רבי זירא ליעול לאחר שנח מצערו והתישבה דעתו אמר, רבי זירא יכול להיכנס, ואת תיב לבך ואתה תשב בחוץ. עאל ר' זירא, וארפין ברפוי, ויתיב קמיה נכנס רבי זירא וכרע על ברכיו וישב לפניו. חמא ר' אלעזר, פטש בגלגליה ראה רבי אלעזר שרבי זירא כורע על ברכיו, והיכה ברגליו על הקרקע, אמר קום מהתם ואמר לר' זירא קום מעל הרצפה, ויתיב פארקח ושב כדרךך, קם ויתיב פארקחיה קם ר' זירא וישב כדרךכו.

איך יתכן שיעקב הרים אותה?

אמר רבי זירא, האי דמר דהנה בכי, מאי חזא אמר רבי זירא זה שכבודו היה בוכה, מה ראה שגרם לו כ"כ לבכות. אמר, ארפכתא תבירא סגיאה דכל עלמא תנינא אמר ר"א מרכבה שבורה גדולה, והיא המרכבה של כל העולם ראיתי, כלומר, ראיתי את המחזה על אבן השתיה שהיא מרכבה של כל העולם, איך שיטמאו אותה הגוים והיא בצרה גדולה ובשבר גדול, והוא אבנא יקירא קדישא אותה האבן היקרה והמכובדת הקדושה, דמנה אשתיל עלמא שממנה הושתת העולם והיא אבן השתיה שעליה עומד העולם. והוא אבנא הנה, דשני יעקב רישיה עלה ואותה האבן היתה, זו ששם יעקב אבינו ראשו עליה, כמש"כ ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו.

וא"כ קשה וכי אבנא דמנה אשתיל כל עלמא וכי אבן חשובה כזאת שממנה הושתל כל העולם, והנה רישיה משקעא בתהומא רבא והיה ראשה שקוע בתהום הגדול, היך יכול יעקב לנענעה לה איך היה יכול יעקב אבינו לנענע אותה ולקחת אותה ולשים אותה מתחת לראשו? ומפרש: אלא ההוא אבנא אלא אותה האבן, וזויתיה משקען בתהומא רבא הזוית שלה היתה משוקעת בתהום הגדול, ורישיה אתמוגוס בבי מקדשא וראשה נתגלה ועלה בבית המקדש, ועלה קודש קודשין ועליה נבנה קודש הקדשים, ושכינתא יקרא עלאה עלה והשכינה היקרה והעליונה עליה שוכנת. הדיא הוא דכתיב וזה הוא

מש"כ, משם רעה אבן ישראל ממקום בהמ"ק רועה ומקבלת אבן ישראל, שהיא השכינה של עם ישראל את כל השפע והאורות. ושמא קדישא דמלכא עלאה הנה גליף עלה ושם הקדוש של מלך העליון היה חקוק עליה. אתם יודעים, עד היום רואים את אבן השתיה. אם אדם נכנס לתוך המנהרות של הכותל בפנים, אתה יכול לגעת באבן השתיה, הראש של הצוק למעלה זה ראש האבן, וזה אבן השתיה, אבל למטה אתה יכול לגעת בה, זה הר.

פד אתא יעקב, קרא ההוא שמא קדישא והנה כאשר בא יעקב, קרא את אותו השם הקדוש ובכח השם המפורש הקדוש, ונסבה מקאן לקחה מכאן, ממקום שהיא נמצאת, ושניה ברהמא אתר דקדש קודשין הנה תמן ושם

אתה יודע לאיפה אתה יורד, למקום הכי עמוק בסט"א, לשם אתה הולך, תדע לך, אתה צריך להכניע את כל הסט"א הזאת, ומשם לאט לאט להוציא את הנשמות הקדושות של עם ישראל

אותה באותו מקום שקודש הקדשים היה שם. אמר רבי זירא, אבנא שמענא בשם ר' בן אמר רבי זירא לרבי אלעזר, אני שמעתי בשם רבי בן, דאמר ר' זירא דמלה פהאי, ולא אדברנא שאמר סוד הדבר הזה של אבן השתיה, ואני זוכר מה ששמעתי.

אבן תהום שהפכה למצבה

אמר רבי אלעזר, אי רבי זירא, דעתי אחיס עלך אמר רבי אלעזר, הוי רבי זירא, דעתי חסה עליך ששכחת. ודיקמא האי מלה שמעתי ואולי זה הדבר ששמעתי, וכן הוא ברירא דמקלמא וכך הוא בירורו של דבר, דכתיב שכתוב ביעקב אבינו: וישח מאבני המקום כלומר, שלקח אבן אחת מאבני המקום. ושואל: מאיזה מקום לקח את האבן. ומשיב: ממקום הידוע, שהוא מקום התהום, ששם אבנים ששוחקים ששוחקות וטוחנות מים לכל העולם. הדיא הוא דכתיב: אבנים שחקו מים ששם יש אבנים, ששוחקות וטוחנות מים לכל העולם.

והאבן הזאת, ומה שכתוב והאבן הזאת אשר שמי מצבה וכו', היתה עיקר לכלם כי היא היתה עיקר ושורש לכל האבנים, והיתה עולה עד מקום שהיה שם בית המקדש כיון שהיא העיקר ועליה יבנה קודש הקדשים. ויעקב לא היתה פונונו על שום אחת מהן מאותן האבנים שהיו בתהום, אלא עליה אלא אך ורק עליה, על אבן השתיה, משום דמניא ליה רמיא היות ואבן זאת רמזה לו ליעקב אבינו רמז. מה היא, הפל אשתיל מנה דהיינו כמו שהאבן הזאת כל העולם הושתל ממנה, בך יעקב כל עלמא אשתיל מניה כך יעקב אבינו כל העולם הושתל ממנו, כלומר י"ב שבטים שמהם יצאו כל בני ישראל.

באותה שעה וישח מאבני המקום שהיא עיקר כל העולם וישם מראשותיו, שם כלבו שהיא מראשותיו, שם בראש שלו מה אומרת לו האבן, ממנה הושתת העולם, ממך יושתת כל זרע ישראל, אתה עכשיו יורד, אתה יודע לאיפה אתה יורד, למקום הכי עמוק בסט"א, לשם אתה הולך, תדע לך, אתה צריך להכניע את כל הסט"א הזאת, ומשם לאט לאט להוציא את הנשמות הקדושות של עם ישראל. זה לא דבר פשוט. יש לך שם עבודה.

לקחו להם את הכנפיים

ואז יעקב אבינו ראה מה זה ניסים ונפלאות, והנה הוא חולם, "ויחלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה". אתם יודעים, כשהקב"ה נתן את התורה על הר סיני, כל הר המוריה נעקר והלך איפה שהר סיני, והקב"ה נתן על שני ההרים הללו את התורה. ואת זה רואה יעקב אבינו, איך מלאכי אלהים, אלה משה ואהרן, לעתיד לבוא יעמדו על ההר הזה שעליו תינתן התורה לבניו, עולים ויורדים בו, זה פירוש אחד שאמרו רבותינו. ויש אומרים, כי

באיזה בית מלון. היה שם באותו לילה איזה שר אחד גדול שגם הוא קנה כרטיס הגרלה. והנה הוא חולם בלילה שאומרים לו: יש פה איזה יהודי ישן, שהכרטיס הגרלה שבידו הולך להרוויח אלפי אלפים. כדאי לך שתחליף אותו כרטיס. קם אליו, אומר לו: בוא נחליף כרטיסים. אומר לו: לא! מה פתאום? זה ברכה של הרב'ה רבי לוי יצחק, אני לא מחליף. תלך מפה. אמר לו: מה? אני השר, אתה תגיד לי תלך? פעמיים שלש חלם את זה השר, ובאותו לילה בא אליו בעל החלומות ומזעזע אותו - לך! אתה תפסיד! קם ואמר למשרת שלו: קח ממנו בכוח. מסכן, לקח לו את זה בכוח. אבל בכל זאת אמר לו השר: אני אתן לך אלף דינרי זהב, ואכן נתן לו אלף דינרי זהב, ובוהו הוא יכל לחתן את בתו ולשלם את חובותיו. והנה הוא כבר הרוויח.

לא עבר זמן רב, והכרטיס שנתן לו האדון הזה הוא זה שהרוויח! כך יצא שגם הרוויח את הכסף, וגם את ההגרלה. זה מה שאמר: "כי לא אעזבך" - אמר הקב"ה ליעקב - "עד אשר אם עשיתי את אשר דיברתי לך", מה זה אם עשיתי? ימתין אחרי שיקיים הבטחתו? והרי אי אפשר להתקיים אפילו רגע אחד! על זה אמר: "לא אעזבך", גם בינתיים, עד שתראה את ההבטחה, תקבל אלף דינרי זהב ואח"כ תבוא הישועה. אל תדאג בני. זה אמת.

למה ראשי הישיבות לא הוציאו ממני עוד כסף?!

עוד אמר יעקב: "כל אשר נתן לי עשר אעשרנו לך" - כל מה שתתן לי, אתן לך מעשר. "עשר בשביל שתתעשר", אפילו ברגעים האלה הקשים, כשהוא עכשיו יורד ואין לו כלום, הוא אומר: רבש"ע! עד עכשיו הייתי בהר המוריה, קבלתי הבטחות גדולות, אבן השתייה מדברת איתי, אני יורד בבטחה לבית של לבן לקחת אשה, וכעת אף שאני ערום ואין לי כלום, אני יודע שאתה תביא לי את הכל. אני עוד אגדל את הילדים בנחת. ובאמת, איזה עושר היה אח"כ ליעקב, מי יכול היה לעמוד על ידו אח"כ, הקב"ה נתן לו בכל מכל כל. ואדם לא ילווה אותו לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות.

רבי יעקב גלינסקי היה מספר, שהוא היה בבית האסורים אצל הבולשביקים, והיה שם אחד העשירים הגדולים של קובנה, היה מיליונר, והיה אומר: היום אין לי כלום, לקחו את הכל. היום איך שאתה רואה אותי - זה אני, בעבר, כל משרדי הממשלה, כל הבניינים, הכל היה שלי. אבל אני מצטער רק על דבר אחד - אני כועס מאוד על הרבנים, למה ראש הישיבה הזה וראש הישיבה פלוני, כשהיו באים ולוקחים ממני כסף, למה הם לא לחצו אותי חזק לקחת עוד כסף ועוד כסף, וכך היום היה הכל הולך לישיבות במקום שהכל ילך לבולשביקים הארורים. פלא פלאות.

צניעותה של רחל

ואז הוא מגיע אצל המעיין, הוא רואה "והנה רחל בתו באה עם הצאן" מה זה עם הצאן? אומר רבי יוסף חיים, שבדרך-כלל הרועה הולך אחרי כל הבהמות, הם הולכות והוא הולך אחריהם לראות שהכל בסדר. אבל רחל לא נהגה כך, היא היתה באמצע העדר, היא באה עם הצאן, למה? כי היתה צנועה. אמרה: איך אני אלך ויראו את העקבות שלי? עדיף שהצאן יכסו עלי. ולכן היתה הולכת באמצע הצאן.

ראה יעקב אבינו איזה צניעות יש לה, והוא ידע שהיא תתחתן איתו, ולאח עם עשיו. ככה זה היה אצלם מקובל, הגדולה לגדול והקטנה לקטן. אבל לאח התפללה הרבה תפילות, איזה בכיות להשי"ת. לכן, את לאח הוא היה שומר בבית, שהיא תלמד לבשל לעשיו, אבל רחל היא אשתו של יעקב, היא צריכה ללכת, מי יעשה את כל העבודות?

הדמעות מנצחות הכל!

והנה "עודנו מדבר עמם ורחל באה", פלא פלאות. ועיני לאח רכות, אומרים רבותינו, היו אלו דמעות, הדמעות של לאח עזרו לה, איזה דמעות היא

"מלאכי אלהים עולים ויורדים בו" - אלה המלאכים שהקב"ה העניש אותם, כי הם באו אצל לוט, והם שיבחו את עצמם שהם יכולים להציל אותו. אמר להם: אתם תולים בעצמכם את השבח? אתם תישארו פה. והם היו מדדים על הסולם. ולמה היו מדדים? והרי יש להם כנפיים ויכולים לעוף? אלא, הקב"ה לקח את הכנפיים שלהם.

לא ידע שהוא חקוק בכסא הכבוד

ויעקב רואה "מלאכי אלהים עולים ויורדים בו", ואז הוא רואה מראות אלהים בשמים, נפתח לו הכל, הוא רואה את כסא הכבוד, מה הוא לא רואה. ומלאכי אלהים היו עולים ויורדים, ומה הם רוצים? כי הם לא האמינו, שכן יש ארבע דמויות בכסא הכבוד - אריה, כרוב, נשר, אדם. והאדם - זה יעקב. והם רואים את הדמות הזאת חקוקה בכסא הכבוד, ואומרים איך זה יכול להיות? הם למעלה רואים את הדמות של יעקב, יורדים למטה - רואים אה, זה אותו אחד שאנחנו רואים אותו למעלה, זה יכול להיות? עוד הפעם עולים זה יעקב, יורדים זה הוא.

לכן, כשיעקב אבינו התעורר, הוא אומר: "אכ"ן יש ה' במקום הזה" ידעתי שיש אריה כרוב נשר, אבל אנכי, שהדמות שלי גם היא למעלה, אנכי זה גם יעקב בסוף - לא ידעתי, שאני הדמות בכסא הכבוד.

המלאכים רצו להחטיא את יעקב

וכשהם ראו את הדמות של יעקב, כתוב בעו לסכוניה, מה זה בעו לסכוניה? הם רואים בן-אדם בגיל 84 הולך להקים משפחה, יורד להביא 12 שבטים, ועד היום לא חטא. לא היה לו טיפת הרהור, ולא היה לו טיפה אחת החוצה. איך זה יכול להיות? היו מקנאים ממנו. לכן בעו לסכוניה, כמו "תהי לו סוכנות" שרצו לחסם אותו לדבר עבירה, כי לא יכלו לסבול את זה. ואז בא הקב"ה וניצב עליו. היה חופף עליו והגן עליו שלא יזיקו לו. תראה איזה פלא פלאות, איך הקב"ה שמר לנו על יעקב אבינו. וכך כתוב אצל ראובן: "ראובן בכורי אתה כוחי וראשית אוני". אין קדושה כזאת. איך יש בעולם דבר כזה.

אמר לו הקב"ה: "כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דיברתי לך" - מה שדיברתי לך. מה זה אשר דיברתי לך? "אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי אלך ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש ושבתי בשלום - בלי עוונות - לבית אבי", הוא הלך אצל לבן, איזה שקרן איזה רמאי. איך הוא

כשיעקב אבינו התעורר, הוא אומר: "אכ"ן יש ה' במקום הזה" ידעתי שיש אריה כרוב נשר, אבל אנכי, שהדמות שלי גם היא למעלה, אנכי זה גם יעקב בסוף - לא ידעתי

היה צריך להתמודד שם, והקב"ה אומר לו: אל תדאג בני, תלך! אני אומר לך, שכל מה שדיברתי איתך - כך אעשה. כפי שדיברתי כך יהיה.

ישועה שלפני הישועה

מסופר על רבי לוי יצחק מברדיטשוב, שפעם בא אליו איזה אחד, ואמר לו: אני עשיר גדול, מפורסם בכל העולם, נותן צדקות, עושה הכל, ויש לי חובות בכל מיני מקומות, אני מלווה כסף מפה עושה ביוזם פה, חייב לפה, חייב לשם. נכון להיות, היה איזה פנצ'ר והפסדתי את כל רכושי, ואני לא יודע מה לעשות. אמר לו רבי לוי יצחק: אל תפחד, יחזור לך כל הכסף. כפי שאני אומר לך כך יהיה. אומר לו העשיר: אני לא מפקפק בהבטחה שלך, אני יודע שזה יהיה, אבל עד שזה יבוא, אולי זה יקח כמה שנים. אמר לו: אל תדאג יבוא לך מיד.

הוא הלך וקנה כרטיס הגרלה - זה כמו 'פיס' של היום. והלך בלילה לישון

רבינו האר"י רואה את לבו וצוחק...

וכשנולד יוסף - אומר יעקב: עכשיו אני יכול לברוח. ואז הוא סידר את הכל, וכשבא יוסף - הוא ידע שהוא שורף את בית עשיו. אין בעיות. ואז הוא אומר: אני שם לדרך פעמי. וקורא ללאה ולרחל, ואומר להם: אתם יודעים "אביכן היתל בן, והחליף את משכורתי עשרת מונים, אם כה יאמר וכו'" אתם יודעים, שכאשר היה האלשי"ך הקדוש דורש איזה דרשות, היה בא רבנו האר"י לשמוע את הדרשות שלו. ופעם היה רבנו האר"י בדרשה, והאלשי"ך רואה את רבנו האר"י צוחק. אחרי הדרשה, שאלו את הרב: למה כבודו

הורידה, והיא זכתה. ככה רואים, הרבה פעמים רואים אדם שע"י דמעות יכול להפוך הכל.

רבי אליעזר בן הורקנוס, שהיו לאביו הרבה חורשים, מה לא היה לו - מיליונר. היה בוכה ואומר: מה אני צריך לעבוד? מה אבא שלי רוצה ממני? אבא אני רוצה ללמוד תורה, אמר לו אביו: לא, הקב"ה נתן לנו עושר גדול, ואתה תהיה איתי. אבל רצה ללמוד תורה, מה עשה? היה בגיל 28 שנה, אמר לו: אני הולך קצת איזה שתי שבתות שלש, אעשה בבית המדרש, אמר לו אביו: טוב, תלך. אחרי זמן שלח לו: אבא, אני לא בא. אמר לו: אם אתה לא תבוא ואתה תישאר ללמוד, אני מדיד אותך מכל נכסי. אמר לו: תדיר. אני רוצה ללמוד תורה.

כשעברה המיטה, והנה קם המהרש"א ממיטתו. התיישב, לקח ספר, וכל דף שהיה הופך, היה יורד המנזר באדמה עוד ועוד, עד ששיקע את זה, וחזר לשכב. ועד היום הכל שקוע מתחת לאדמה

אבל הוא לא היה מבין מה שלומדים, והיה בוכה ובוכה שרוצה להבין את התורה. וכך לאט לאט היה מבין. ונעשה כמעין המתגבר. ורבי אליעזר - אין כמותו בעולם, היה יושב ודורש, והיו דבריו מאירים כאור החמה, קרנותיו יוצאות כאור פניו של משה. פלא פלאות, עד גיל 28 לא ידע כלום. וכשבא אבא שלו וראה מה זה תורה, אמר כל רכושי - שלו.

בלעם נודד מברכתו של יעקב

ואז בא לבן, נתן לו את בתו. הוא אמר לו: אעבדך ברחל בתך שבע שנים. אמר לו: בבקשה, רוצה לעבוד ברחל שבע שנים? קח אותה. אבל כשהגיע שבע שנים - נתן לו את לאה, רימה אותו. אבל יעקב ורחל ידעו שלבן הוא רמאי מספר 1, ולכן נתן לה סימנים. סימנים קדושים שזה מגרש כל הסט"א. אומרים רבותינו, כשנשא את לאה, באה רחל נכנסה תחת המיטה, והיתה מדברת, ומסרה את כל הסימנים ללאה. ואיך היא מסרה לה את הסימנים? היא לא אמרה לה: תדעי לך, שיעקב דיבר איתי ונתן לי סימנים, כדי שלא תיפגע. אלא עשתה כאילו היא מדברת איתה על החתונה, ואז אמרה לה: תראי, צריך להגיד כך לבעל, צריך לדבר כך, צריך לעשות כך, וכך העבירה לה את כל הסימנים שאמר לה יעקב, היא כבר מסרה לה אותם מהתחלה, איזה פלאות. איזה צדקניות.

ובסוף אומר לו: איך רימית אותי? אומר לו: אדוני, לא יעשה כן במקומנו. חייב לחתן קודם כל את הבת הגדולה. אומר לו: אם ככה אז אני אעבדך עוד שבע שנים. והיה עובד אצלו. וכתוב, שמעולם יעקב אבינו לא נכנס בכלל לבית, כי כל הבית של לבן היה מלא כשפים, היה הכל סט"א.

ואח"כ "הייתי ביום אכלני חורב וקרח בלילה, ותיידד שני מעיני", "החליף את משכורתי עשרת מונים", איזה רמאויות, איזה דברים עשה, מה לא עשה יעקב אבינו, אומרים שלא היה ללבן בנים רק בנות. את רחל ולאה. וכשבא יעקב - בירך אותו וקיבל בן. וזה היה בלעם הרשע הזה, שכל הצרות באו ממנו.

להביא את שני המשיחים

אבל רואים איך יעקב בחיר שבאבות, הקב"ה מסדר את העולם ברגע. איזה זכות יש לנו שאנחנו בני אברהם יצחק ויעקב, איך יעקב אבינו היה במקום הזה, "ויותר יעקב לבדו", ושם העמיד כד השמן, ויצק שמן, והוא רואה שהשמן מתמלא לו לבד, והוא עזב את זה שם, והוא הלך לבית לבן, הכל ניסים ונפלאות שאין כמותם. איזה זכות יש לו שהוא זכה להגיע למעלות כאלה.

ואז הוא מברר ניצוצי הקדושה מתוך הקליפה, והוא מביא את ראובן, שמעון, לוי, יהודה. רחל אימנו יודעת שצריך להביא את המשיח. ומשיח בא מלאה, כי משיח בן דוד מיהודה. ואומרת רחל: אני אין לי את זה, יש לי משיח בן יוסף, לכן אני חייבת לתת את אחותי לבעלי. היה הכל מחושבן, הכל לשם שמים. הכל לכבוד השי"ת. איזה שמחה כזאת. תאר לך איזה בית. עד שנולד יוסף.

צוחק? אמר: כשהאלשי"ך אמר את הרמאויות של לבן, הביאו את לבן מן השמים, אמרו לו: רשע מרושע! נכון מה שאומר הרב? אומר: בדיוק ככה. רק היה דבר אחד שאמר: לא. לזה לא התכוונתי, אבל אם הייתי יודע - הייתי עושה. ועל כך צחק רבינו האר"י, אמר: אני ראינו את לבן הארמי איך הביאו אותו לפה מן השמים, והיו מלקין אותו. נתנו לו כח ליעקב אבינו להכניע את הסט"א. יש צדיקים שיש להם כח.

הוא הפך דפים והמנזר שקע

השבוע זה פטירת המהרש"א, ביום שלישי. ויש מעשה איך הוא הכניע את הסט"א. היה המנהג אצלו בעיר, שהיו חייבים להעביר את ההלוויות דרך אחד המנזרים, הטומאה הכי גדולה אצלם. וכל אחד שעובר צריך לשלם מיסים, והרבה פעמים המיטה שהיתה עוברת שם - היתה נעלמת בכישופיו של הכומר. אמר להם המהרש"א: אל תדאגו, עוד כך וכך ימים יפטר מן העולם, וכשיפטר, תעבירו אותו מהמקום הזה, ותשימו את הספרים שלו על המיטה, ואני אעשה את הפעולה. וכך היה.

כשעברה המיטה, והנה קם המהרש"א ממיטתו. התיישב, לקח ספר, וכל דף שהיה הופך, היה יורד המנזר באדמה עוד ועוד, עד ששיקע את זה, וחזר לשכב. ועד היום הכל שקוע מתחת לאדמה. ביטל כל הסט"א הזאת. היה להם כח של קדושה, של אור, לבטל כל הסט"א הזאת. פלא פלאות. מה זה כח התורה.

ועוד בעז"ה חזון למועד, נדבר איך זכו האימהות האלה, באיזו מסירות נפש. מה אדם חושב, וכי יעקב אבינו לא היה לו יצר הרע? חושב זה הלך קל, כל אחד לפי מעלתו יש לו, אלא הוא ידע איך להתגבר ומה לעשות, איך להתפלל ואיך להתחנן, באיזה מסירות נפש להשי"ת. ורק ככה יכולים לחנך דורות ישרים מבורכים. עם מסירות נפש אדירה. והם השרישו את זה לנו, לבנים שלהם אחרים, זכינו שאנחנו מזרע אברהם יצחק ויעקב, זכינו שיש לנו שורשים חזקים כאלה. בעז"ה נלך בדרכי ה', נעשה רצון אבינו שבשמים. ונוכה לאור של התורה, לאור הגדול, ותהיה ישועה גדולה בכל בתי ישראל.

ותהיה ישועה לכל המאזינים, לכל הקהל הקדוש, אלה שמאזינים דרך הלוויין, ודרך רדיו מורשת, וערוץ 2000, וגם רדיו דרום, וכל אותם שהם שומעים ומאזינים בכל אתר ואתר, והלומדים בעלון. מלכא דעלמא יברך יתכן ויזכה יתכן, בבריאות איתנה ונהורא מעליא וישועה גדולה. וכן יהי רצון ונאמר אמן.

היכוננו למעמד האדיר!

לימוד הזוהר"ק ע"י אלפי בני ישראל בחג החנוכה התשפ"ה בבית כנסת הגדול בירושלים ע"י ישיבתנו הקדושה

אלפי ישראל מכל קצוות הארץ ומכל גווי הקשת, נערים עם זקנים.

המעמד מתוכנן להיות מסודר בצורה מופתית, עם רישום מסודר מראש בעמדות נדרים פלוס (חיפוש: סיום הזוהר) או בקו קול התורה של ישיבתנו הקדושה 0799-111-925 שלוחה 1/9, כשכל משתתף יקבל מארז ובו חוברת הזוהר שעליו לגרוס במהלך הערב, יחד עם דפי תפילה ועם שי מתנה שהודפס במיוחד למעמד, וכן יוגשו מיני מאפה ומיני מתיקה ושתיה כדת, כמיטב המסורת.

הזוהר מודפס בחוברת כיס בכתב ענק מאיר עיניים, יהי רצון שזכות ההדפסה תעמוד לתורמים למליץ יושר ולהצלחה ברוחניות ובגשמיות ויזכו לאור רב ושלוש עד בלי די בזכות התנא האלקי רשב"י והחבראי קדישא אמן.

האירוע ילווה בתזמורת איכותית כמיטב המסורת, ותהיה בעז"ה שירה בהתרוממות הנפש בצוותא. את בימת הכבוד אותה יפארו החכמים המקובלים שליט"א חכמי ורבני ישיבתנו הקדושה, ובראשם מרן ראש הישיבה שליט"א.

כמידי שנה, הילדים - תינוקות של בית רבן - יקבלו מקום של כבוד במעמד, כמובן עם השתתפות בלימוד הזוהר, ויקבלו בעז"ה פרס נאה ללא הגרלה. במהלך הערב מורנו ורבנו מרן ראש הישיבה שליט"א ישא מדברותיו דברי תורה מרתקים, המשולבים בדברי חזוק והתעוררות. שבסיומם יעמוד הקהל יחדיו לקבלת עול מלכות שמים, תוך תפילות מיוחדות לרגל המצב, לגאולת והצלת כלל ישראל.

בסייעתא דשמיא ומתוך שבח והודיה לקב"ה, אנו עומדים כשבועיים בלבד לפני המעמד הייחודי נורא ההוד, שיוצא לפועל על ידי ישיבתנו הקדושה ישיבת המקובלים "נהר שלום" בראשות עט"ר מרן ראש הישיבה הגאון רבי בניהו שמואלי שליט"א.

עיקר הרעיון העומד מאחורי כנס הענק, הוא, שמתאספים אלפים ללימוד זוהר, כל אחד מקבל חוברת עם מספר דפי זוהר, שגורס אותם במשך שעותיים, וכך בערב אחד מסיימים עשרות פעמים את ספר הזוהר הקדוש.

"מעמד סיומי הזוהר" כבר הפך למסורת מידי שנה בשנה, בימי החנוכה, והשנה בע"ה זו תהיה השנה העשירית! שבה מתקיים כנס קדוש זה.

מידי שנה בשנה מספר המשתתפים הוא מעל ומעבר למצופה, ומשנה לשנה מתרבים הלומדים. לדוגמא: למעמד הגדול שהתקיים בשנה שעברה בבית הכנסת הגדול בירושלים - הגיעו למעלה מ-2000 איש מכל העדות והחוגים, ואיתם כ-1000 ילדים, אשר כולם באו להגות ולסיים את ספרי הזוהר הקדוש.

כך היה בשנים קודמות, אולם השנה - ביום שני אור לכ"ו כסליו תשפ"ו - מתוכנן בס"ד מעמד גדול וכביר הרבה יותר! ראשית, מיקום המעמד יהיה בס"ד בבניי האומה - שהוא גדול ורחב ידיים פי כמה מהמקומות האחרים. שנית, השנה מתוכננים לא פחות מ-52 סיומי זוהר! פי שניים מכל שנה!

כבר כעת ההתארגנות למעמד הכביר בשיאה, ההכנות האחרונות עדיין בעיצומם, הכל כדי לקבל ולקלוט בשמחה ובחדוה את ההמונים - רבבות

המעמד אפוף רגשי חוויה רוחניים נעלים מאוד, הלהט וה'חשמל' באויר, כאשר הזוהר נאמר ע"י הציבור בהתלהבות אדירה ובחשק גדול. ועם סיום התפילות, השירה וזמרה לכבודה של תורה שבוקעת רקיעים, ובפרט כשהתזמורת פצחה בשירת "בר יוחאי" יחד עם הקהל שמצטרף בכל עוז בריקודים לכבוד גמרה של תורה.

אם כך היה כל שנה, על אחת כמה וכמה בשנה זו, שהמעמד הוא גדול ואדיר פי כמה באיכות ובכמות!

בסיום המעמד מתוכננת הגרלה ענקית בין כלל המשתתפים [בר מצוה ומעלה] שנושאת פרסים יקרי ערך, ובנוסף כל הילדים מגיל 6 ועד

גיל בר מצוה יקבלו אי"ה ללא הגרלה - פרס גדול ומיוחד לכבוד השתתפותם בלימוד הקדוש.

אין ספק ש"גדול יהיה המעמד לכבודה של תורה", השנה זהו מעמד יחיד וראשון מסוגו שלא היה כמותו, שקשה לחשוב לוותר עליו!

בסיוע דשמיא

הזפייע בשעטז"מ!

סידור
רחובות הנהר
מנחה וערבית חול
על סדר התפילות
ע"פ מונות הרש"ש זיע"א מאת
מו"ר הרב בנימו שמואלי שליט"א

רבינו
מרדכי שרעבי
ספר על תולדות חייו של מו"ר
המלוב"ן רבי מרדכי שרעבי זיע"א

סידור
רחובות הנהר
קריאת שמע שעל המיטה
וברכות השחר
מאת
מו"ר הרב בנימו שמואלי שליט"א

תפילת המייש"ד
תפילות ובקשות המסגולות
לאוקמא שכינתא סעפיה,
לתשובה, לדפואה, להצלחה, לחיווג,
לחינוך הבנים ועוד...

ניתן להשיג בחנויות המובחרות
הפצה ראשית סגולה 02-644.3300 סגולה

המבצע השבועי - בחנות הישיבה (המבצע הינו לקוראי העלון ולשבוע בלבד)

סט האדרות
ג' כרכים א. אדרא רבא ב. אדרא זוטא ג. סבא דמשפטים
עם פירוש "בני יששכר"
של מו"ר רבי בנימו שמואלי שליט"א
מדברי רבנו האריז"ל ומפרשי הזוהר הרב מפרש מילה במילה

זמירות שבת "שמחת השבת"
חוברת פיוטים וזמירות שבת
על פי סדר המקאמים ירשלמים בבליים ומרקאים
ופיוטי יגל יעקב ובתוספת מאות שירים חסידיים על סדר
מחרוזות חתונה בר מצוה וכדומה

1+2

50% הנחה

סגולה

1+2

היכזנו

מעמד לימוד
וגירסת הזוהר
הגדול בעולם!

יום שני כ"ה כסלו תשפ"ז

בנייני האומה

52 סיומי הזוהר
שנה עשירית ברציפות

הגרלות ענק
בין המשתתפים!

הפקת ענק
לכבודה של תורה

בין
הפרסים
18,000
ש"ח

לרישום וקבלת כרטיס

כרטיסים בעמדות 'נדריים פלוס' - חיפוש: סיום הזוהר

או בטלפון 079-9111925 שלוחה 1/9